[2019] 1 S.C.R. 489

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2016 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8442-8443)

ਜਨਵਰੀ 23, 2019

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵ 23.09.1992 – ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਕਬਜਾ ਜਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖ ਬਣਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਕੀ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਐਕਟ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ - ਐਕਟ, 1993 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ – ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਧਾਰਾ 10 - ਸੀਮਾ - 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ "ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ" - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ, 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਵੀ ਉਲਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀਮਾ ਐਕਟ 1963 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ X ਅਨੁਛੇਦ 113 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਸੀਮਾ ਐਕਟ 1963 - ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਭਾਗ X ਅਨੁਛੇਦ 113 - ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲਾ ਖੰਡ।

XXXXXX

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਧਾਰਾ 2(d) - ਵਿਆਜ - ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ – ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ - ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2(d) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ" - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ 4.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 4.11.1993 ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 4.11.1993 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ - ਅਨੁਛੇਦ 113 "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" - ਧਾਰਾ 4, ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 5.3.1994 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ - 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਸਮੇਤ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ" - ਧਾਰਾ 6 "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ - ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ - ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

XXXXXX

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ 491

ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 9% ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ- ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਦਾਲਤ

ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 9% ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਸਮੀਖਿਆ।

ਅਪੀਲ - ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ - ਸਮੀਖਿਆ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਜਦੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆਤਮਕ – ਦਾ ਅਰਥ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ
ਕਿਹਾ ਕਿ:

1. ਕੀ ਐਕਟ, 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ 23.09.1992 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਐਕਟ, 1993 ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਧਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਦਿਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ

ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਕ ਜੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 52][518-G-H; 519-A-D]

XXXXXX

ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2012) 7 SCC 462: [2012] 6 SCR 905 - ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।**

ਅਸਾਮ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਡੀ. ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2005) 13 SCC 19: [2005] 4 Suppl. SCR 232 - ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ।**

2. ਕੀ ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਐਕਟ, 1993 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰੇ 57, 58] [521-F-G]

3. ਕੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

XXXXXX

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ
ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ 493

3.1 ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਵੀ ਉਲਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 ਸਿਰਫ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀਮਾ ਐਕਟ 1963 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ X ਅਨੁਛੇਦ 113 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰੇ 68-70] [526-E-F]

3.2 ਧਾਰਾ 113 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ "ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਦਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ "ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ.... ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.....।" ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 2(d) ਵਿੱਚ

ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਨੂੰ "ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ 04.10.1993 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ 04.11.1993 ਤੋਂ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਨੁਛੇਦ 113 ਵਿੱਚ "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। 1993 ਐਕਟ ਧਾਰਾ 4 ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰੇ 71, 72, 74, 76] [507-F-H, 528-A, C, D-E; 529-A]

XXXXXX

4. ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਸਮੇਤ..... ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।" ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪੈਰਾ 79][529-F-G]

ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2012) 7 SCC 462: [2012] 6 SCR 905 - ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)**

5. ਕੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੂਸਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 19.03.2003 ਦੇ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2001 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 12217 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ

05.04.2001 ਦੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 15.4.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਵਿਸ਼ੇ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਿਤੀ 19.3.2003 ਦੇ ਸਮੀਖਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ
ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ 495

6.8.2001 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ @ 9% ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ

ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 06.08.2001 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। 9% ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰੇ 80-82] [530-A-F]

6. ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 9% ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ?

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ @ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 9% ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। [ਪੈਰੇ 83, 84] [531- A, E-F]

ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (**2009) 7 SCC 673: [2009] 10 SCR 739;** ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗ ਬਨਾਮ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ **(2010) 5 SCC 44: [2010] 4 SCR 560;** ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਟਾਫ ਯੂਨੀਅਨ (ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਲ) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2005) 7 SCC 584:**

[2005] 3 Suppl. SCR 200; ਜੈ ਮਹਾਕਾਲੀ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2007) 12 SCC 198: [2007] 8 SCR 855 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
[2005] 4 Suppl. SCR 232	ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ	ਪੈਰਾ 20
[2009] 10 SCR 739	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 20
[2010] 4 SCR 560	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 20
[2005] 3 Suppl. SCR 200	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 55
[2012] 6 SCR 905	ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ	ਪੈਰਾ 52
[2007] 8 SCR 855	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 56
[2012] 6 SCR 905	ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ	ਪੈਰਾ 79

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2016 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8442- 8443.

2000 ਦੇ ਆਰ. ਐਫ. ਏ. ਨੰਬਰ 66 ਅਤੇ 2012 ਦੇ ਐਮ. ਸੀ. 3472 ਵਿੱਚ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 20.11.2012 ਅਤੇ 20.12.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2016 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8445, 8448, 8450.

ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਬਾਸਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਐਸ. ਪਾਟਿਲ, ਨਵਨੀਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ, ਵਿਜੇ ਹੰਸਾਰੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦੇਵਾਸ਼ੀਸ਼ ਭਾਰੂਕਾ, ਰਵੀ ਭਾਰੂਕਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਸਿੰਘ, ਜਸਟਿਨ ਜਾਰਜ, ਅਕਸ਼ੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਂਸ਼ੂ, ਵੈਭਵ ਨੀਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਹਿਨੀ ਪ੍ਰਿਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤਾ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਨੇਹਾ ਕਲੀਤਾ, ਏ. ਪਾਂਡੇ, ਪੀ. ਆਈ. ਜੋਸ, ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਵਤਸਾ, ਵੈਂਕਿਤਾ ਸੁਬਰਾਪੂੰਜੀਅਮ ਟੀ. ਆਰ., ਅਜੇ ਸਿੰਘ, ਆਰ. ਬੰਸਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਭਾ ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਡੀ. ਐਸ. ਪਰਮਾਰ, ਸੁਜੀਤਾ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਆਰ. ਐਸ. ਦਵੀਦੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ. 1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ 2016 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 8442-8443 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

XXXXXX

2016 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 8442-8443

(ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ)

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਕਰਾਝਾਰ, ਅਸਾਮ ਵਿਖੇ ਬਿਜਲੀ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 31.03.1992 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਤੋਂ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਬਿਜਲਈ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕੁੱਲ 1.22 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਪਲਾਈ ਜੂਨ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 13.05.1992 ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕੁੱਲ 32.49 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਨਵਰੀ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 23.09.1992 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਧਿਆਦੇਸ਼, 1992 । ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 02.04.1993 ਨੂੰ, ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1993 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਐਕਟ") ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 23.09.1992 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰਾਂ ਤਹਿਤ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ 04.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 05.03.1994 ਨੂੰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ 2.15 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।

3. 10.01.1997 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ 53.68 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਅਸਾਮ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੋਰਡ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 02.02.2000 ਨੂੰ 51,60,507.42 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 23.75% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2000 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 66 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ RFA ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

XXXXXX

“(i) ਕੀ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ?

(ii) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ 23.09.1992 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(iii) ਕੀ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ/ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 05.03.2002 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਆਜ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993, 23.09.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ 23.09.1992 ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 05.03.2002 ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ 2003 ਦੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 2351 (ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 2003 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 2348 (ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 10.07.2012 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ **(2012) 7 SCC 462 (ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ)** ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ

ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 23.09.1992 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 10.07.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 20.11.2012 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਮਿਤੀ 20.07.2012 ਦੇ ਆਰ. ਐਫ. ਏ. ਨੰਬਰ 66 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

498

XXXXXX

ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993; ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 20.12.2012 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 38,03,381/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 20.11.2012 ਅਤੇ 20.12.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8442-8443 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2016 ਦਾ ਸੀ.ਏ.ਨੰਬਰ 8445 (ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੂਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ)

5. ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 17.02.1992 ਅਤੇ 17.03.1992 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਸਟ੍ਰੈਸਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਕਰੀਟ ਖੰਭਿਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਦੋ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 10.06.1992 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 30.03.1992 ਤੋਂ 30.09.1992 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪੋਲ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ 23.04.1993 ਤੋਂ 08.10.1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 16.05.1994 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਐਕਟ, 1993 ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 16,55,623/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 15.06.1995 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 05.04.2001 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੂਲ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰਕਮ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 05.04.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 12217/2001 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

“ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਰਿਣਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।” ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

XXXXXX

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2001 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 75 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 19.03.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2016 ਦੀ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 8445 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2016 ਦਾ ਸੀ.ਏ.ਨੰਬਰ 8448 (ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟਰੂਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ)

7. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2001 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 75 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟਰੂਸਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਜਿਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2016 ਦਾ ਸੀ.ਏ.ਨੰਬਰ 8450 (ਮੈਸਰਜ਼ ਬ੍ਰਹਮਪੁੱਤਰ ਕੰਕਰੀਟ ਪਾਈਪ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ)

8. ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਸਟ੍ਰੈਸਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਕਰੀਟ ਖੰਭਿਆਂ ਲਈ ਮਿਤੀ 17.02.1992 ਅਤੇ 17.03.1992 ਨੂੰ ਦੋ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ 23,04,585.90 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 23.04.1993 ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 18.12.1993 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 10,03,466.23 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪੂੰਜੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 32/1996 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 32/1996 ਮਿਤੀ 30.09.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ 5,46,233.14 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ 2003 ਦਾ ਆਰ. ਐਫ. ਏ. ਨੰਬਰ 78 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 12.02.2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 23.09.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਤੀ 12.02.1015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8448/2016 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

9. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਸਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਐਸ. ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵਨੀਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੇ ਹੰਸਾਰਿਸ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ।

XXXXXX

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਵੀ ਗੋਪਾਲ ਗੌੜਾ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 31.08.2016 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ ਗਏ ਹਨ:

(i) ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ?

(ii) ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਡਰਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (supra) ਅਤੇ ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (supra) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

(iii) ਕੀ ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (supra) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?

iv) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

v) ਕੀ 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ @ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 15274 (ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੂਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ) ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ?

vi) ਕਿਹੜਾ ਆਦੇਸ਼?"

11. ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4, 5 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜਸਟਿਸ ਗੌੜਾ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

XXXXXX

“44. ਇਹ ਐਕਟ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀੜਤ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ supra ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3,4,5 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ' ਜਾਂ 'ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, 'ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ', 'ਖਰੀਦਦਾਰ' ਅਤੇ 'ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ', ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ 'ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ' ਕਦੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ 'ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ' ਦੀ ਤਾਰੀਖ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ

ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 23.09.1992 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

45. ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"4. ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ- ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਈਮ ਉਧਾਰ ਦਰ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

"ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਰ-ਅੜਿੱਕੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੈਸਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚਾਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ।

46. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3, 4, 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (supra) ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵਿਜੇ ਹੰਸਾਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

XXXXXX

12. ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ

ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 56 ਅਤੇ 57 ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਗੌੜਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ:

"56. ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

57. 2013 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 9924-9925 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 17.02.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 38,70,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 9% ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨਗੇ।"

13. ਹੋਰ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਜਸਟਿਸ ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ, ਜਸਟਿਸ ਗੌੜਾ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਜਸਟਿਸ ਗੌੜਾ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪੈਰਾ 77, 78, 79 ਅਤੇ 80 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ:

"77. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਜਾਂ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁੱਪ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਅਤੇ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੰਨਾ 104 104 ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਣਉਚਿਤ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

XXXXXX

78. ਫਿਰ ਵੀ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਸੰਚਾਲਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ 23.9.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਸੰਬੰਧੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

79. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ (supra) ਦੇ ਨਾਲ਼ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ (supra) ਦੇ

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਤੀਜਾ ਅੰਤਿਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ- ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪੰਨਾ 105 105

80. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਖ਼ਰਚਾ ਨਹੀਂ।"

14. ਬੈਂਚ ਸਮੇਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ, 1993 ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ, ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ 23.09.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕੁਝ ਸਪਲਾਈਆਂ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਟ

ਵਿਚਾਰ ਐਕਟ, 1993 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

16. ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਧਿਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ, ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 1993 ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2001 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 12217 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 19.03.2013 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

17. ਸ਼੍ਰੀ ਨਵਨੀਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੂਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਆਜ

ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਐਕਟ, 1993 ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

18. ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੇ ਹੰਸਾਰੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਰਕਮ 04.10.1993 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਸੀਮਾ 04.11.1993 ਤੋਂ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਤੀ 10.07.2012 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਤੀ 10.07.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਰ-ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

XXXXXX

19. ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮੂਲ ਰਕਮ 04.10.1993 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20. ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਾਰੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ **ਅਸਾਮ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਡੀ. ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2005) 13 SCC 19, ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2009) 7 SCC 673, ਮਾਡਰਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, (2010) 5 SCC 44, ਅਤੇ** ਨਾਲ ਹੀ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (supra)** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼,** ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

21. ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਟਿਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਾਰੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 06.08.2001 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 05.04.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

22. ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਾਰੀਆ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 9% ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਾਰੀਆ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਆਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

23. ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਕੇ. ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਾਰੀਆ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ 10.07.2012 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਪੂਰਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 10.01.1997 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

XXXXXX

24. ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 06.08.2001 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ

ਆਦੇਸ਼ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।

25. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

26. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ 2016 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 8442-8443 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 31.08.2016 ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਏ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

27. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

(1) ਕੀ ਐਕਟ, 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ 23.09.1992 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(2) ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

(4) ਕੀ ਮਿਤੀ 31.08.2016 ਨੂੰ ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਿਰਾਂ ਭਾਵ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ?

XXXXXX

(5) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(6) ਕੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੂਸਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 19.03.2003 ਦੇ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2001 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (C) ਨੰਬਰ 12217 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 05.04.2001 ਦੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

(7) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 2001 ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੂਸਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 75 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 9% ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ?

28. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਐਕਟ, 1993 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। 23.09.1993 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਧਿਆਦੇਸ਼, 1992 ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਅਧਿਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 1993 ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ **ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ** ਮੰਗੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ**।** ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ:

“2. ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਫੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੂੰਜੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬੋਰਡ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਲਘੂ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੀਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਚੋਟੀ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੂਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ

ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਗੇ।"

XXXXXX

29. ਐਕਟ, 1993 ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਖੰਡ (b) ਨੇ "ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"2(b) "ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ:"

30. ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤੋਂ 6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 3. **ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ-** ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਮਿਆਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਧਾਰਾ 4. **ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ-** ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਪ੍ਰਥਮ ਉਧਾਰ ਦਰ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੇ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਪ੍ਰਥਮ ਉਧਾਰ ਦਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਮ ਲੈਂਡਿੰਗ ਰੇਟ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 5. **ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ-** ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ (ਮਾਸਿਕ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

XXXXXX

ਧਾਰਾ 6. **ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ-**

(1) ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਸਮੇਤ, ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਜਾਂ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗ ਸੁਵਿਧਾ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (1996 ਦਾ 26) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ।

31. ਧਾਰਾ 3 ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ:

(i) ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ

(ii) ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

32. ਧਾਰਾ 2(b) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਘਟਨਾ "ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।" **ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।** ਇਹ ਐਕਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 23.09.1992 ਨੂੰ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

33. ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਹੈ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅੱਗੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਦਿਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

34. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਟੀਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1993 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

35. ਧਾਰਾ 4 ਜੋ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਦਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

36. ਧਾਰਾ 4 ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ", ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਤਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ

ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

37. ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

38. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ, 1993 ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ **ਅਸਾਮ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਡੀ. ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2005) 13 SCC 19 ।** ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੈਰਾ 37 ਅਤੇ 38 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"37. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਬਾਕੀ 10% ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 4 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। 1993 ਦਾ ਐਕਟ 23.9.1992 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ 71 ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚੋਂ, ਲੜੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 26 (ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਭਾਵ 5.6.1991 ਤੋਂ 28.7.1992 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ, 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 27 ਤੋਂ 71 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਭਾਵ 22.10.1992 ਤੋਂ 19.6.1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ)। ਇਹ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ।

38. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੂਨ, 1991 ਅਤੇ 23.9.1992 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1993 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜੂਨ, 1991 ਤੱਕ 23% ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 23.5% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।"

39. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ' ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

XXXXXX

40. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ **ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2009) 7 SCC 673 ਹੈ।** ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਜ਼ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 16.07.1992 ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1993 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 16.07.1992 ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ 18.03.1993 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। **ਅਸਾਮ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ** ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 17, 18 ਅਤੇ 19 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“17. ਅਸਾਮ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ 23 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 26 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲੜੀ ਨੰਬਰ 27 ਤੋਂ 71 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ 22.10.1992 ਤੋਂ 19.06.1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਗਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਕਿ "ਲੈਣ-ਦੇਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 71 ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚੋਂ, ਲੜੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 26, ਭਾਵ 05.06.1991 ਤੋਂ 28.07.1992 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ 23 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ/ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 27 ਤੋਂ 71 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਭਾਵ 22.10.1992 ਤੋਂ 19.06.1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 22.10.1992 ਤੋਂ 19.06.1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

18. ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਸਾਮ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

XXXXXX

19. ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਈਪਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ 16.07.1992 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੈ।"

41. ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਸਾਮ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗਾਂ **ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ** ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਲੈਣ-ਦੇਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"21. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਾਮ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਲੈਣ-ਦੇਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਲੈਣ-ਦੇਣ" ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਭਾਵ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੇਣਾ ਨਾ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

42. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ:

"31. ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵੀਨਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਈਪਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। "

XXXXXX

43. ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ **ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗ ਬਨਾਮ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, (2010) 5 SCC 44.** ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“23. 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1998 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ

ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। ਇਹ ਚੂਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 3 ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ 120 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

44. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਆਜ ਲਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਪੈਰਾ 45-46 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"45. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 'ਇਕੱਠੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ IFC ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਲਈ? ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

46. ਅਸੀਂ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (2002) 2 GLR 550 ਵਿੱਚ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6(1) ਵਿੱਚ 'ਇਕੱਠੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਨਾਲ' ਜਾਂ 'ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ' ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 6(2)

ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 6(2) ਦੇ ਤਹਿਤ IFC ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। IFC ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6(2) 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ; ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

45. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 15.01.1993 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਤਬਦੀਲੀ 29.04.1995 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

46. ਹੁਣ ਅਸੀਂ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (supra)** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ।

47. ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੇ 16.09.1992 ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਮਿਤੀ 31.03.1992 ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਪਲਾਈ 25.9.1992 ਅਤੇ 30.03.1993 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਸਪਲਾਈ 12.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

"10. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

XXXXXX

48. ਵਿਆਜ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਲਈ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਇਕ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਪੈਰਾ 51 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"51. ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

49. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਪੈਰਾ 52 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਗੱਲ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ:

"52. ਐਕਟ ਦੇ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 23-9-1992 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ।"

50. ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ **ਅਸਾਮ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਾਂ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

<u>ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1</u>

51. ਅਸਾਮ **ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਜ਼** 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ **ਪੂਰਬਾਚਲ ਕੇਬਲਜ਼** ਵਿੱਚ **ਅਸਾਮ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਜ਼** ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼** ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਇਸ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

<u>XXXXXX</u>

52. ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ **ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ** ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ **ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ** ਜਾਂ **ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।** ਜੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ। 'A' ਨੂੰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ' B ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ A ਅਤੇ B ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਪਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ, 1993 ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਧਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਦਿਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਕ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ), ਅਸਾਮ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਟਿਊਬਜ਼** ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ/ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ/ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ

ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2

53. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

54. ਜਸਟਿਸ ਗੌੜਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 31.08.2016 ਦੀ ਰਾਏ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਲੈਕ ਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ (17C) (ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਫ਼ੈਸਲੇ, ਆਦਿ ਦਾ) ਜੋ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। Cf. (1) - ਪ੍ਰਤੀਗਾਮੀ, ਕਿਰਿਆ

55. **ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ'ਜ਼ ਸਟਾਫ ਯੂਨੀਅਨ (ਮਦਰਾਸ ਸਰਕਲ) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2005) 7 SCC 584** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

XXXXXX

"20. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (13ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਕੇ.ਜੇ. ਅਈਅਰ, ਬਟਰਵਰਥ, ਪੰਨਾ 857 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ "ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ (i) ਮੌਜੂਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (ii) ਅਤੀਤ, ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ; ਜਾਂ (iii) ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ (iv) ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਸਥਾਈ ਸੰਸਕਰਣ, ਭਾਗ 37-A, ਪੰਨਾ 224-25, ਇੱਕ "ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

21. ਪੀ. ਰਾਮਾਨਾਥ ਅਈਅਰ (ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, 2005) ਦੁਆਰਾ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕੋਨ ਵਿੱਚ "ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ" ਅਤੇ "ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੰਨਾ 4124 ਭਾਗ 4 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ- ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਹੁਕਮ, ਆਦਿ ਦਾ) ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਬਲੈਕ, 7 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ 1999)

'ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ' ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਸਹੀ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਸੰਕਲਪ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਅਰਧ-ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ..."

(ਟੀ.ਸੀ. ਹਾਰਟਲੇ, ਦਅ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਆੱਫ਼ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਾਅ 129 (1981).

*　　*　　*

ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ - ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਣਾ; ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ।

ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧੀਨ ਹੈ।

XXXXXX

'ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ' ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਇਸ ਤੱਥ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਲੰਘਣ ਤੱਕ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਭਾਗ 44 ਹੈਲਸਬਰੀ'ਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਪੰਨਾ 570 ਪੈਰਾ 921)"

56. ਜੈ **ਮਹਾਕਾਲੀ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2007 (12) SCC 198** ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"8. "ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਣਾ, ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ। ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਤੀਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ, ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ, ਜਾਂ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ।"

57. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

58. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਐਕਟ, 1993 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੀਤਦਰਸ਼ੀ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੀ ਮਿਤੀ 31.08.2016 ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3</u>

ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 1997 ਦਾ ਪੂੰਜੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 21 ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>XXXXXX</u>

59. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 31.03.1992 ਅਤੇ 13.05.1992 ਦੇ ਦੋ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੰਡਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਪਲਾਈਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ 23.09.1992 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਨ।

60. ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿਰਫ 23.09.1992 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਪਲਾਈਆਂ ਹੀ 1993 ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀ ਸਪਲਾਈ 04.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਤੀ 05.03.1994 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 24 ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 31.03.1992 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 05.10.1993 ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰੇਕ ਤਾਰੀਖ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

"21. ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਜਰ, ਵਿਕਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਖਾਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

61. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 02.02.2000 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਭਾਵ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 "ਕੀ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।" ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਚਰਚਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ:-

"ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2: -

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ Exts -6 ਅਤੇ 7 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਚਲਾਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ Exts -8 ਤੋਂ 37 ਅਤੇ 69 ਤੋਂ 71 ਅਤੇ 73 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਲੀਵਰੀ 21.06.92 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 23.03.93 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਈ। ਇਹ ਬਿੱਲ Exts -38 ਤੋਂ 55 ਅਤੇ Exts -60 ਤੋਂ 68 ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਿੱਲ Exts -55 ਨੂੰ 02.01.93 ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਿੱਲ Ex-68 ਨੂੰ 18.12.93 ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲਘੂ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤਿ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

"10. ਅਤਿ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ:- ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 10 ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

62. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2000 ਦੇ RFA ਨੰਬਰ 66 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੂਰਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 05.03.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

63. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਿਤੀ 05.03.2002 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2003 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2351 ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10.07.2002 ਨੂੰ 2003 ਦੀ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2351 ਅਤੇ 2003 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2348 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** (Supra) **ਹੈ।** ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 31 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ: -

"31. ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਅਪੀਲਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

XXXXXX

64. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 10.07.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 20.11.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ 2000 ਦੇ RFA 66 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ, ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 22, 24,25 ਅਤੇ 26 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"22. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1993 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।

24. ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ.ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ASEB ਵੱਲੋਂ 05.03.1994 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 05.03.1994 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 10.01.1997 ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਨਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ 06.09.1994 ਨੂੰ, ਅਸਾਮ ਕੰਡਕਟਰ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ (ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਵੱਲੋਂ 1993 ਦੇ ਸਿਵਲ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 1531 ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 06.09.1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ 1994 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 474 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ 28.08.1997 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

XXXXXX

25. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(a) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: (I) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ; ਅਤੇ (II) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

26. ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ

ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਯਾਦ-ਪੱਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।”

XXXXXX

65. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

66. ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸਾਰੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਲਾਈ 04.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ, ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 04.11.1993 ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। 04.11.1993 ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

67. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"10. ਅਤਿ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ:- ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

68. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ "ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਵੇ।" ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਦਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

69. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਕਮ ਦਾ 75% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਬਾਰੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 75% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਵੀ ਉਲਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 ਸਿਰਫ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

XXXXXX

70. ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀਮਾ ਐਕਟ 1963 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ। 1993 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ X ਅਨੁਛੇਦ 113 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"ਭਾਗ X-ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

113. ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ"	ਤਿੰਨ ਸਾਲ	ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

71. ਧਾਰਾ 113 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ "ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। 1993 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਦਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ..... ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.....।" ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 2(d) ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਨੂੰ "ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ 04.10.1993 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 04.11.1993 ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 04.11.1993 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

XXXXXX

72. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 23.03.1992 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਪਲਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਖਰੀ ਸਪਲਾਈ 04.10.1993 ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 04.11.1993 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

73. ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 05.03.1994 ਨੂੰ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 10.01.1997 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ 05.03.1994 ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 05.03.1994 ਨੂੰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

74. ਅਨੁਛੇਦ 113, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। 1993 ਐਕਟ ਧਾਰਾ 4 ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 05.03.1994 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

75. ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ W.P. ਨੰ. ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਜ ਮੁੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 1993 ਦੇ ਸਿਵਲ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 1531 ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਾਮ ਕੰਡਕਟਰ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 06.09.1994 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਰਿੱਟ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਾਮ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੈ।

XXXXXX

76. ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1997 ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 21 ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4

77. ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂੰਜੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5

78. ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ, **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ (Supra)** ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"17. ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਡਰਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ

ਲਈ, ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰ ਲਈ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

79. 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਸਮੇਤ ..... ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" ਧਾਰਾ 6 "ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਮੂਲ ਰਕਮ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ (Supra)** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 6

80. ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 15.04.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੂਸਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2001 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12217 ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8445 ਸਮੀਖਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 19.03.2003 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

06.08.2001 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ @ 9% ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

81. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

82. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 06.08.2001 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 9% ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਅਸਾਮ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੀ. ਡੀ. ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 (13) SCC 19 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8445 ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

<u>ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 7</u>

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 2001 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 75 (ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੂਸਸ ਐਂਡ ਟਾਵਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਐਕਟ 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 9% ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ?

<u>XXXXXX</u>

83. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 19.03.2013 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ @ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ 1993 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। **ਅਸਾਮ ਸਮਾਲ ਸਕੇਲ ਇੰਡਸਟਰੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਡੀ. ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਹੋਰ (Supra)** ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 40 ਵਿੱਚ 1993 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ

1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 9% ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ 40 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"40. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਨ ਵਿਆਜ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਦਰ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ (23.5% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

84. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 9% ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਤੀ 19.03.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8450

85. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8450 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1996 ਦਾ ਪੂੰਜੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 32 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 10,34,065.23 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ 23,738.49 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ

10,10,326.74 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 30.09.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 18.12.93 ਤੱਕ 5,46,233.14 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ 19.12.1993 ਤੋਂ ਘਟਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ @6% ਸਧਾਰਣ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ 2003 ਦਾ RFA ਨੰਬਰ 78 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 12.02.2015 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ 9% ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 23,738.49 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਕੇਬਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (supra)** ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ 23.09.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1993 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 20.02.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

86. ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

87. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi